

یک‌شنبه ۲۶ مرداد ۱۴۰۴ | ۲۳ صفر ۱۴۴۷

گزارش یک

در پایان ۲ ساعت و ۴۵ دقیقه مذاکره میان ولادیمیر پوتین ودونالد ترامپ رؤسای جمهور آمریکا و روسیه در پایگاه نظامی «المان دورف – ریچاردسون» آلاسکا، هیچ توافق مشخصی برای پایان جنگ اوکراین به دست نیامد. هر دو رهبر به همدیگر لبخندهای دیپلماتیک هدیّه کردند و ترامپ مثل همیشه با سخنان کلیشه‌ای درباره «روزی عالی» و «پیشرفت بزرگ» گفت و اضافه کرد که ممکن است دفعه بعد زلنسکی را هم به نشست بیاورد، ولی آنچه به‌وضوح بر صحنه نشست‌سنگینی می‌می‌کرد، نشست‌بی‌نتیجه بین دو رهبر بود. برخلاف حرف‌های بی‌دری ترامپ و تلاش نافرجام او برای ارائه این دیدار به عنوان یک موفقیت شخصی، پوتین قبل و بعد از نشست با کم‌گویی، خود را به عنوان رهبری باهوش به تصویر کشید. ولودیمیر زلنسکی رئیس‌جمهور اوکراین، با گفتن اینکه «مسائل مربوط به سرزمین تنها می‌تواند با اوکراین حل‌وفصل شود» نشان داد که نگران پیامدهای نشست آلاسکا بر اوکراین است.

■ ■ ■

به گزارش «جوان»، روسیه با مذاکرات آلاسکا به خاطر حمله‌اش به اوکراین پادش گرفت. این را دایروز، روزنامه ایندپندنت نوشت و خیلی‌های دیگر هم آن را تکرار کردند. اروپاییان چنین نتیجه‌ای را به صراحت به زبان نیاوردند و در بیانیه مشترک با ز نشست ترامپ با پوتین محتاطانه حمایت کردند: «ما از تلاش‌های ترامپ برای متوقف کردن خونریزی استتقابل می‌کنیم» اما آنها با گفتن اینکه «تضمین‌های امنیتی قوی برای اوکراین ضروری است»، نگرانی خود را از نتیجه مذاکرات در آلاسکا پنهان نکردند. اما توفل مارکون، رئیس‌جمهور فرانسه گفت که رهبران اروپایی اتفاق نظر دارند که تا زمان دستیابی به صلح در اوکراین، فشار بر روسیه باید ادامه داشته‌باشد و کی‌یر استارمر، نخست‌وزیر بریتانیا نیز تأکید کرد که «گام بعدی باید مذاکرات بیشتر با حضور رئیس‌جمهور زلنسکی باشد. مسیر صلح در اوکراین بدون او نمی‌تواند رقم بخورد».

هنوز چیزی از مذاکرات غیر رسمی ترامپ با پوتین به بیرون درز نکرده، ولی بومبرگ نوشته که نگرانی اصلی اروپاییان این است که ترامپ زلنسکی را برای واگذاری بخش‌هایی از خاک اوکراین تحت فشار بگذارد. دونالد ترامپ قبل از شروع نشست آلاسکا، از هر وسیله‌ای استفاده کرد تا موضع مقتدر امریکا در آلاسکا را به رخ پوتین بکشد. ترامپ ابتدا تهدید کرد که اگر به این نتیجه برسد که نشست با پوتین نتیجه‌ای ندارد، جلسه را ترک خواهد کرد ولی هیچ نشانه‌ای از امتحان نشد. روزخدا ی نشست او با پوتین به بیرون درز نکرده است.

فضاسازی بیروت علیه حزب‌الله

با کیدواژه «جنگ داخلی»

پس از سخنرانی دبیر کل حزب‌الله که هشدار داد مقامات بیروت نباید در پازل دشمن صهیونیستی بازی کنند و تأکید کرد این جنبش هرگز سلاح خود را تحویل نخواهد داد، نخست‌وزیر لبنان با تفسیر نادرست از این اظهارات آن را به عنوان تهدید به جنگ داخلی قلمداد کرد. با این حال، رهبران حزب‌الله تأکید کردند که سخنان دبیر کل تهدید نبوده و تنها اقدامی در چارچوب دفاع از مقاومت و امنیت لبنان است. دولت لبنان که در پیشبرد پروژه عبری – غربی برای خلع سلاح حزب‌الله از مسیرهای دیپلماتیک ناکام مانده، این بار با توسل به فضا سازی رسانه‌ای می‌کوشد اهداف خود را از راه فشار افکار عمومی محقق سازد. به گزارش شبکه الجزیره، «تواف سلام» نخست‌وزیر لبنان جمعه شب با انتشار پستی در شبکه ایکس مدعی شد که اظهارات «شیخ نعیم قاسم» دبیر کل حزب‌الله به زعم او «حاوی تهدیدی ضمنی به جنگ داخلی» است. نواف سلام بدون اشاره به اینکه این تصمیم دولت به برهم خوردن موازنه در داخل لبنان و وقوع تنش و درگیری منجر می‌شود، گفت: امروز هیچ کس در لبنان خواهان جنگ داخلی نیست. نخست وزیر لبنان همچنین سخنان شیخ نعیم قاسم را که گفته بود دولت لبنان در خدمت پروژه اسرائیل است، رد کرد و مدعی شد: این گفته که دولت لبنان در حال اجرای پروژه‌ای امریکایی – اسرائیلی است، کاملاً مردود است و تصمیمات ما کاملاً لبنانی است، در همین وزیران اتخاذ می‌شود و هیچ کس آن را به ما دیکته نمی‌کند. نواف سلام مدعی شد: «بر خلاف آنچه برخی تبلیغ می‌کنند هیچ کس خواستار تحویل سلاح حزب‌الله به دشمن اسرائیلی نیست، بلکه خواسته شده این سلاح به ارتش لبنان واگذار شود که ما هر گونه تردید در وطن دوستی‌اش را مردود می‌دانیم».

اظهارات نخست‌وزیر لبنان با القای این که حزب‌الله با هشدارهای خود به دنبال تهدید به جنگ داخلی است، عملاً تلاشی برای مشروعیت‌بخشی به فشارهای داخلی و خارجی با هدف محدودسازی یا خلع سلاح مقاومت تلقی می‌شود. این رویکرد در حقیقت همسوا با راهبرد دشمنان حزب‌الله و در جهت تأمین منافع خود را به خاک لبنان متوقف است؛ تلاشی برای تغییر معادلات قدرت در لبنان به زیان مقاومت.

■ **حزب‌الله سلاحش را نمی‌دهد**

اگرچه مقامات بیروت سعی دارند با این اظهارات فضای عمومی و رسانه‌ای را علیه حزب‌الله بر گردانند اما رهبران این جنبش بار دیگر تأکید کردند که آنها دنبال جنگ داخلی نیستند. محمود قماطی، معاون رئیس شورای سیاسی حزب‌الله روز شنبه با بیان اینکه سخنان شیخ نعیم قاسم تهدید نبود بلکه اعلام آمادگی برای دفاع از حق خود بود، تأکید کرد مقاومت مقدم دفاع از امنیت ملی عربی بوده و ما هرگز سلاح‌مان را تسلیم نمی‌کنیم. محمود قماطی در گفتوگو با الجزیره اظهار داشت: «جناب شیخ نعیم قاسم تهدید نکرد بلکه گفت اگر مجبور شویم، آماده نبردی کربلایی هستیم، ما هرگز در تقابل داخلی در لبنان نبودیم و سلاح مقاومت، آن هم در زمانی که اشغالگری دشمن در کشور ما ادامه دارد، نباید تسلیم شود.» نخست‌وزیر و رئیس‌جمهور لبنان بر این باورند که با خلع سلاح حزب‌الله، اسرائیل حملات خود را به خاک لبنان متوقف کرده‌و از مناطق اشغالی عقب‌نشینی خواهد کرد؛ هم‌زمان نیز امریکا و برخی دولت‌های عربی، سرمایه‌های مالی خود را روانه لبنان می‌کنند تا این کشور از بحران اقتصادی رهایی یابد اما این تصور بیشتر شبیه یک سراب است تا واقعیت. در حقیقت این سناریو بخشی از نقشه حساب‌شده برای تضعیف لبنان و بی‌دفاع ساختن آن در برابر رژیم صهیونیستی است. سنار بویی که تنها به توسعه‌طلبی بیشتر تل اوپو منتهی خواهد شد. در چهار دهه گذشته حزب‌الله ثابت کرده است که سلاحش هرگز متوجه دولت و ملت لبنان نبوده و صرفاً در برابر تجاوزگری صهیونیست‌ها به کار گرفته می‌شود. با این حال، برخی جریان‌های سیاسی بی‌اعتنا به تهدیدات اشغال اسرائیل، چشم به وعده‌های توخالی غرب و اذتاب منطقه‌ای آن دوخته‌اند.

پیرالمملک

سرویس بین‌الملل ۶۰۰۸۸۵۲۳

«هیچ» برای ترامپ در آلاسکا

۲ ساعت و ۴۵ دقیقه مذاکره ترامپ و پوتین به هیچ توافقی منجر نشد، هر چند ترامپ سعی دارد آن را یک دستاورد برای خود به تصویر بکشد

ترامپ همچنین هنگام استقبال از پوتین، جنگنده‌های اف – ۲۲ را بر فراز محل استقبال از او به پرواز درآورد تا قدرت امریکا را به رخ پوتین بکشد، کاری که البته رئیس‌جمهور روسیه آن را با بازی فرود با هواپیمای ایلوشین – ۹۶ به جای توپولوف – ۲۱۴ جبران کرد. منابع خبری گزارش کردند که چندین هواپیما در آلاسکا نشستند ولی مشخص نشده پوتین دقیقاً با کدام هواپیما به آلاسکا رفته است. در حالی که امریکایی‌ها منتظر هواپیمای توپولوف – ۲۱۴ بودند، پوتین با ایلوشین – ۹۶ در آلاسکا فرود آمد!

■ **آن چند نکته ترامپی!**

رئیس‌جمهور امریکا بعد از نشست با پوتین از همان عبات‌های همیشگی استفاده کرد: «ما امروز واقعاً پیشرفت بزرگی داشتیم. جلسه فوق‌العاده پرکاری بود و روی نکات زیادی توافق شد، فقط چند نکته باقی مانده» اما مثل خیلی موضع‌گیری‌ها وقتی خبرنگاران پرسیدند آن «چند نکته» چیست، پاسخی در یافت نکردند. ترامپ در شبکه اجتماعی سوشال تروث نوشت: «روزی عالی و موفقیت‌آمیز در آلاسکا!» و گفت اگر دیدار

با زلنسکی خوب پیش برود، برای نشست سه‌جانبه با پوتین برنامه‌ریزی خواهد کرد. رئیس‌جمهور امریکا همچنین در مصاحبه با «شان هینتی» توپ را به زمین زلنسکی انداخت: «کنون واقعاً به رئیس‌جمهور زلنسکی بستی دارد که توافق را انجام دهد». ترامپ به‌رغم همه بی‌محتی‌هایی که طی چند ماه گذشته به اروپاییان و ناتو کرده، بعد از مذاکره با پوتین مجبور شد با آنها تلفنی صحبت کند. سخنگوی کاخ سفید گفته که ترامپ، در روز بارز گذشت از آلاسکا با زلنسکی تماس تلفنی طولانی داشته و هم‌زمان با رهبران ناتو نیز گفت‌وگو کرده است. آکسیوس نوشته که ترامپ به زلنسکی و رهبران ناتو اطلاع داده که پوتین نمی‌خواهد آتش‌بس اعلام کند و توافق جامع را ترجیح می‌دهد و خود ترامپ هم معتقد است که طی توافق صلح سریع بهتر از اعلام آتش‌بس در اوکراین است. موضع زلنسکی در واکنش به نشست آلاسکا نشان داد که او از نتیجه مذاکرات ترامپ با پوتین چندان راضی نیست؛ زلنسکی گفته که «انتظار می‌رود روسیه در روزهای آینده فشار و حملات خود را افزایش دهد تا شرایط مساعدتری برای مذاکرات

خیز صهیونیست‌ها برای اشغال کامل غزه

نوار غزه به گونه‌ای تهیه شده است که کمترین خطر را برای زندگی اسیران صهیونیست در نوار غزه داشته باشد. بنابر این گزارش، شیوه اشغال، حجم نیروهای فعال و ذخیره برای این طرح را مشخص خواهد کرد و ارتش تلاش می‌کند تیپ‌های کمتری در آن مشارکت داده شود. بنابر این گزارش، نخست در ارتش سخن از محاصره کامل دوماهه نوار غزه در جریان بود اما اکنون از اشغال چند هفته‌ای در ارتش سخن گفته می‌شود. هم‌زمان، سازمان رادیو و تلویزیون رژیم صهیونیستی نیز گزارش داد که ارتش این رژیم در حال آماده‌سازی برای تسریع روند اشغال تظاهر کرده و خواستار تحرک فوری این سیاسی است. این سازمان اعلام کرد که فرماندهان ارتش روز شنبه نشستنی در مقر فرماندهی منطقه جنوبی برگزار خواهند کرد و قرار است ایال زمیر، رئیس ستاد ارتش اسرائیل، روز یک‌شنبه با حضور در پترالسع، این طرح‌ها را به‌طور رسمی تأیید کند.

■ **عادی‌سازی خیانت است**

شهرهای مختلف در جهان، شاهد برگراری تظاهرات گسترده در محکومیت تجاوزات و جنایات مستمر رژیم صهیونیستی علیه نوار غزه و سیاست همدفند این رژیم در گرسنه نگه داشتن مردم و کشتار جمعی و هدف قرار دادن عمدی خبرنگاران بود. این تظاهرات گسترده در یمن در شهرهای ریاط، دارالبیضا، اغادیر، فاس، تطوان، در مغرب در وجوده، در نیویورک امریکا، موریاتنی، پاریس و تیرانا در آلبانی برگزار شد. نکته قابل توجه در تظاهرات مردم مغرب، تأکید آنها بر

اسرائیل حفاظت از افسران ارشد را تغییر می‌دهد

در محافل سیاسی اسرائیل راه‌نمایی کرده بود. اشکنازی افزود: «چند هفته پیش، در بی‌شرابه‌ای که ایران در عملیات ۷۲۰۰ فعالیت خواهد کرد. به گفته اشکنازی، حمله ارتش رژیم صهیونیستی علیه ایران، میل شدید ایران را برای انتقام برانگیخت. حتی قبل از این عملیات، شایاک تلاش‌های ایران برای هدف قرار دادن چهره‌های ارشد ارتش، نهاد امنیتی و رانشان می‌داد.»

نگاه

شناسایی اروپایی فلسطین

صداقت یا نمایش؟!

ادامه از صفحه اول

از سوی دیگر به‌رغم آنکه ملت فلسطین از منظر حقوق بین‌الملل ملتی تحت اشغال محسوب می‌شود و لاقابل بهمان معیارهای مورد قبول غرب، بخش‌های زیادی از سرزمین‌های موسوم به ۱۹۶۷ از منظر قطعنامه‌های سازمان ملل، اشغالی محسوب شده و مقاومت برای آزادی آنها حق ملت فلسطین به شمار می‌رود، اما هیچ کدام از کشورهای اروپایی هرگز از مقاومت فلسطین از آزادی این سرزمین‌ها حمایت نکرده بلکه در مقابل آن ایستاده‌اند! اگر اروپا در احقاق حق طبیعی، قانونی و انسانی ملت فلسطین اقدامی عملی انجام‌دهد – که تاکنون انجام نداده – لاقابل می‌بایست در موضع سیاسی از حق ملت فلسطین در مقاومت و ایستادگی برای آزادی سرزمین‌های اشغال شده خود حمایت کند. اروپا نه تنها چنین موضعی ندارد، بلکه هر اقدام مسلحانه فلسطینیان در مقابل اشغالگران را تروریستی و تمامی گروه‌های مقاومت فلسطینی را که نمایندگان ملت فلسطین هستند، در فهرست گروه‌های تروریستی قرار داده است! به عبارت دیگر اروپا در قضیه فلسطین، سگ را رها و سنگ‌ها ریخته است.

در بعدی دیگر، تعداد قابل توجهی از کشورهای اروپایی از جمله آلمان، انگلیس و فرانسه از صادرکنندگان بزرگ تسلیحات و جنگ‌افزارهای مرگبار برای رژیم اسرائیل به شمار می‌روند. گزارش‌های مختلف و مواضع مسئولان عالی‌رتبه این کشورهای به‌روشنی نشان می‌دهد که حتی طی حدود دو سال از نسل‌کشی جاری در نوار غزه نیز نه‌تنها صادرات تسلیحات این کشورها به اسرائیل متوقف نشده یا کاهش نیافته، بلکه افزایش نیز داشته است!

اما اکنون با گذشت قریب به دو سال از شروع نسل‌کشی جاری در غزه و بیان مواضع عیدیده نژادپرستانه توسط رهبران سیاسی، نظامی و مذهبی رژیم اسرائیل، برخی کشورهای اروپایی در مواضعی به‌ظاهر تهدیدآمیز خطاب به اسرائیل، از قصد خود برای شناسایی یکجانبه‌کشور فلسطین خبر می‌دهند. علت این موضع‌گیری از حدود زیادی روشن است. به‌رغم سانسور شدید خبری و رسانه‌ای امپراطوری رسانه‌ای غرب، متعاقب انتشار تصاویر درناک مربوط به آثار خطفی مصنوعی ایجاد شده توسط رژیم اسرائیل در نوار غزه بر کودکان و زنان و سالمندان و واکنش افکار عمومی جهان به اقدامات ضدبشری این رژیم، دولت‌های اروپایی در جایگاه منتهم و شریک این جنایت و نسل‌کشی آشکار قرار گرفته‌اند. این میزان از جنایت به دلیل تعارض با همه معیارهای اخلاقی، انسانی، قوانین و مقررات بین‌المللی و کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو در خصوص حقوق بشر دوستانه نه تنها قابل دفاع نیست، بلکه از منظر حقوق بین‌الملل مسئولیت‌آور نیز هست.

مضافاً اینکه دفاع علنی از این جنایات با سکوت در برابر آن، وجاهت و پرستیژ اخلاقی ظاهری اروپا را نزد افکار عمومی جهان به‌طور جبران‌ناپذیری مخوش خواهد کرد. لذا اروپا به عنوان متحد حامی همیشگی اسرائیل، چاره‌ای جز اعلام برائت رسانه‌ای از جنایات این رژیم ندارد. بنابر این اعلان قصد برخی کشورهای اروپایی در شناسایی یکجانبه‌کشور فلسطین و مصداقیت نداشته و اظهاراتی نمایشی با مصارف سیاسی کلامات در شمار می‌رود. به ویژه جایگاه سه کشور انگلیس، فرانسه و آلمان نسبت به اسرائیل، جایگاه «بوت» و «متحد راهبردی» است و آنها هرگز به تعهد تاریخی خود نسبت به اسرائیل – که از قضا اکنون تحت نفوذ این رژیم و صهیونیسم جهانی هستند – پشت نمی‌کنند.

با فرض صحت، اگر دراهای هم صداقت در اظهارات این کشورها مبنی بر شناسایی یکجانبه دولت یا کشور فلسطین وجود داشته باشد، تحقق این امر با واقعیت‌های راضی و سیاسی در نوار غزه، کرانه باختری و سرزمین‌های اشغالی فلسطین منطبق نیست و تأثیر عملی بر حل بحران فلسطین ندارد.

اولاً، لازم است مجدداً تأکید شود که رژیم اسرائیل هیچ حقی در حتی وجب از سرزمین فلسطین تاریخی به شمول سرزمین‌های ۱۹۴۸ ندارد. ثانیاً، رژیم اسرائیل علاوه بر سرزمین‌های اشغالی ۱۹۴۸، بخش‌های زیادی از سرزمین‌های موسوم به ۱۹۶۷ را نیز با زور نظامی اشغال کرده و در سیطره خود دارد. شهر کساری‌های گسترده اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی ۱۹۶۷ خاصه در کرانه باختری و قدس شرقی، عملاً یکپارچگی سرزمینی کرانه و قدس شرقی را از بین برده است. انفکاک سرزمینی میان نوار غزه و کرانه باختری نیز اعمال حاکمیت یکپارچه فلسطینیان بر این اراضی را از محدودیت مواجه کرده است. ثالثاً رهبران رژیم صهیونیستی علناً بارها و بارها اعلام کرده‌اند که هرگز اجازه تشکیل هویتی به نام دولت فلسطین را در هیچ بخشی از فلسطین نخواهند داد. دولت صهیونیستی در حدود دو سال اخیر به بهانه عملیات طوفان الاقصی، رسماً نیت خود را برای کوچاندن اجباری فلسطینیان ساکن نوار غزه و سلطه مجدد بر آن اعلام کرده و در تلاش برای اجرای آن است. در همین باره زمانی، کنست اسرائیل در تاریخ ۱ مرداد ۱۴۰۴ طرح اعمال حاکمیت اسرائیل بر کرانه باختری و دره اردن را با ۷۱ رأی مثبت و ۱۳ رأی منفی به تصویب رساند. این طرح به معنای قانونگذاری با هدف تسلسازی برای الحاق عملی کرانه باختری به سرزمین‌های دولت صهیونیستی است.

اسموتربیح، وزیر دارایی دولت صهیونیستی در جدیدترین اظهارات خود درباره کرانه باختری و راه‌حل دو دلتی می‌گوید کرانه باختری بر اساس وعده‌الهی بخشی از اسرائیل است و زمان آن رسیده که حاکمیت اسرائیل بر کرانه باختری برقرار شود و ایده تقسیم اسرائیل (دودولتی) برای همیشه پایان یابد. به گفته او آینده اسرائیل به آنچه غریبه‌ها می‌گویند، وابسته نیست بلکه به آنچه پهلودن انجام می‌دهند بستگی دارد. این وزیر دولت صهیونیستی تأکید می‌کند که هر کاری که در کرانه باختری انجام می‌دهیم با هماهنگی کامل با تانیایهو و دوستان مان در ایالات متحده است!

در جمع‌بندی باید بفت در سایه وجود یک رژیم اشغالگر، تروریستی، حامیت‌خواه، ناقض تمام قوانین آمره بین‌المللی و از همه مهتر حمایت تمام‌عیار امریکا از این رژیم و برقرار شدن و ایده تقسیم اسرائیل (دودولتی) در صدر اولوت‌های سیاست خارجی اروپا خاصه انگلیس، فرانسه و آلمان، اعلام قصد این کشورها برای شناسایی دولت فلسطین، یک نمایش سیاسی بی‌ارزش، فریبکارانه و یا انگیزه‌های سیاسی است. یکی از مهم‌ترین انگیزه‌های سیاسی این دسته از کشورهای اروپایی، زمینه‌سازی برای خلع سلاح حماس و دیگر جنبش‌های مقاومت فلسطین و مشروعیت‌زدایی از مقاومت مسلحانه فلسطینیان است. آنان با چنین رویکردهای محاسبه شده سیاسی، به دنبال القای این ایده هستند که راهکار تشکیل دولت فلسطین نه از مسیر مقاومت، بلکه از راهکار خلع سلاح، سازش و دیپلماسی می‌گذرد. اما کاملاً روشن است و تجربه مسیر سازش از سال ۱۹۹۱ میلادی تاکنون نیز اثبات می‌کند که اعلام رسمی شناسایی دولت فلسطین از سوی برخی کشورها فی‌نفسه تغییر در روش‌نشت سیاسی فلسطینیان و آزادی یک وجب از سرزمین فلسطین و تأسیس کشوری حقیقی و قابل حیات و دوام به نام فلسطین نخواهد داشت.

آزادی سرزمین‌های اشغالی فلسطین و تأسیس دولت فلسطین از مسیر مقاومت و مبارزه مشروع فلسطینیان برای آزادی و احقاق حقوق طبیعی، انسانی و قانونی آنان می‌گذرد. امریکا و اروپا اسرائیل را پاره وجود و حافظ منافع راهبردی خود در غرب آسیا و جهان اسلام می‌دانند. اگر آنها به دموکراسی و از ملت‌ها در عمل اعتقاد دارند، گزینه جمهوری اسامی برای راه‌حل دموکراتیک مسئله فلسطین با مختصاتی که سال‌ها پیش در نامه رسمی ایران به سازمان ملل متحد اعلام در روش‌نشت سیاسی فلسطینیان و آزادی یک وجب از سرزمین فلسطین و تأسیس کشوری حقیقی و قابل حیات و دوام به نام فلسطین باشد.